

Sygn. akt IV U 1264/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie

Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Robert Grygiel

Protokolant: Dorota Chrząstek

po rozpoznaniu na rozprawie

sprawy R. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o dodatek pielęgnacyjny

na skutek odwołania R. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 5 września 2016 r. Nr I- (...)

postanawia:

1. uchylić zaskarżoną decyzję z dnia 5 września 2016 r. Nr I- (...) i przekazać sprawę do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.,

2. umorzyć postępowanie.

Sygn. akt IV U 1264/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 września 2016 roku, nr I- (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił przyznania R. B. prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 26 sierpnia 2016 roku ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do samodzielnej egzystencji, jak również nie ukończył 75 lat życia, a zatem nie przysługuje mu prawo do żądanego świadczenia.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł R. B., domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Postanowieniem z dnia 5 maja 2016 roku Sąd Apelacyjny w K. (...) przekazał do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi

w C. zawarty w piśmie procesowym z dnia 8 kwietnia 2016 roku wniosek R. B. o przyznanie mu prawa do dodatku pielęgnacyjnego. Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował odwołującego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który orzeczeniem z dnia 5 sierpnia 2016 roku stwierdził, że badany jest niezdolny do pracy, ale nie jest niezdolny do samodzielnej egzystencji. Sprzeciw od powyższego orzeczenia wniósł R. B., jednakże orzeczeniem z dnia 26 sierpnia 2016 roku komisja lekarska przy Oddziale ZUS w C. podtrzymała stanowisko lekarza orzecznika.

(v. akta rentowe)

Rozpoznając sprawę Sąd Okręgowy w C. (...) dopuścił i przeprowadził dowody z opinii biegłych sądowych z zakresu psychiatrii M. M. oraz psychologii M. A., zgodnie z którymi R. B. jest niezdolny do samodzielnej egzystencji od dnia 16 listopada 2016 roku, przy czym taki poziom zaburzeń psychicznych, który uniemożliwia odwołującemu samodzielne funkcjonowanie z pewnością zaistniał już jakiś czas wcześniej.

(v. opinie biegłych sądowych z zakresu psychiatrii k. 42-44 i 78-79 oraz psychologii k. 63-65)

Strony nie kwestionowały powyższych opinii, przy czym organ rentowy wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie mu sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na nowe okoliczności związane z progresją zmian w stanie zdrowotnym odwołującego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie niesporne jest, że toku niniejszej sprawy ujawniła się nowa okoliczność, w postaci znacznego nasilenia się schorzeń psychicznych ubezpieczonego, których poziom czyni go aktualnie niezdolnym do samodzielnej egzystencji.

Zgodnie z art. 477¹⁴ § 4 k.p.c., w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika ZUS lub orzeczenie komisji lekarskiej ZUS i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od tej decyzji. W takim przypadku sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 stycznia 2012 roku, II UK 79/11 (LEX nr 1130387), a który to pogląd Sąd Okręgowy

w pełni podziela i przyjmuje za własny, nowe okoliczności, o których mowa w art. 477¹⁴ § 4 k.p.c., to schorzenia istniejące u ubezpieczonego przed wydaniem decyzji, lecz wykazane przez niego dopiero po wniesieniu odwołania do sądu albo ujawnione na podstawie badań lekarskich w trakcie postępowania sądowego i których nie oceniał ani lekarz orzecznik, ani komisja lekarska organu rentowego, pod warunkiem że miałyby one znaczenie dla oceny stanu jego zdrowia, do dnia wydania przez organ rentowy decyzji. Tożsamy pogląd wyraził Sąd Apelacyjny w Szczecinie w postanowieniu z dnia 22 sierpnia 2012 roku, III AUz 80/12 (LEX nr 1216395) oraz Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 czerwca 2013 roku, III AUa 242/13 (LEX nr 1342365).

W ocenie Sądu Okręgowego nie ulega żadnej wątpliwości, że niniejsza sprawa dotyczy świadczenia z ubezpieczenia społecznego dochodzonego w oparciu o wniosek z dnia 8 kwietnia 2016 roku, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności ubezpieczonego do pracy, podstawę do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 5 września 2016 roku stanowiło orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 26 sierpnia 2016 roku, a odwołanie od niej opierało się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia (odwołujący zarzucał wyłącznie błędną ocenę jego stanu zdrowia).

Podobnie zdaniem Sądu Okręgowego niewątpliwe jest, że ubezpieczony cierpi na schorzenia psychiatryczne, które czynią go aktualnie niezdolnym do samodzielnej egzystencji, przy czym schorzenia te istniały już w dacie badania go przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS.

Zdaniem Sądu Okręgowego powyższe stanowi nową okoliczność w sprawie w rozumieniu art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. – tj. okoliczność dotyczącą stanu zdrowia wnioskodawcy istniejącą przed wydaniem zaskarżonej decyzji i mającą istotne znaczenie dla oceny jego stanu zdrowia, która jednak dotychczas nie była oceniana przez lekarza orzecznika i komisję lekarską ZUS.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji postanowienia, na mocy przepisów powołanych w treści jego uzasadnienia.